

RIJEČ UREDNIKA

Područje odgoja i obrazovanja koje pod svojim okriljem integrira tehničko-tehnološke spoznaje nužno treba biti otvoreno prema novim spoznajama u vlastitom području, ali i prema društvenim i humanističkim spoznajama. Naime, spoznaje ne egzistiraju bez čovjeka niti izvan čovjeka, kao pojedinca i važnog čimbenika društva. U tom svjetlu treba promatrati i razvoj tehničkih spoznaja i tehnologije, koji nije sam sebi svrha, već uvijek treba biti usmjeren boljitku čovjeka, društva, očuvanju okoliša ili razvoju mladih naraštaja. U tom smjeru pokušavamo razvijati i ovaj naš časopis, kao što pokušavamo moderirati sustav odgoja i obrazovanja. Ovakvi pokušaju predstavljaju složene i permanentne procese, često s neizvjesnim ishodima, koji opet najviše ovise o čovjeku te stanju i razini njegove svijesti. Stoga se i mi nadamo da ćemo potaknuti sve one učitelje, stručnjake i znanstvenike, čije spoznaje mogu doprinijeti razvoju ovog područja odgoja i obrazovanja, da svoja iskustva podijele s našim čitateljima. Na taj način možemo graditi vlastitu prepoznatljivost, ali i utjecati na svijest i savjest društva po pitanju odgovornosti za mlade naraštaje, kao jedine jamce naše budućnosti.

S takvim promišljanjima ovaj broj Politehnike donosi radove iz različitih segmenata odgoja i obrazovanja, ali i tehnike. U prvom radu donosimo istraživanje o sudjelovanju učitelja osnovnih škola u Erasmus+ programima. Iako ovakvi programi mogu biti poticajni za unaprjeđivanje vlastite nastave, još uvijek je relativno mali broj učitelja stvarno spreman sudjelovati u njima. Kako nije potpuno jasno što učitelje sputava u procesu uključivanja u ovakve programe, razvidno je da nas čeka još istraživanja i informiranja učitelja o tome. Drugi rad predstavlja rezultate istraživanja projekta „Sadimo digitalno“, kojim se istražilo kako smislena integracija suvremene tehnologije i tradicionalnih sadržaja utječe na učenje i poučavanje. U ovom radu su na slikovit i argumentiran način prikazane vrijednosti projektnog i suradničkog učenja, pri čemu ustvari tehničke aktivnosti i suradnja čine onu važnu sponu između pokretačke motivacije učenika i njihovih krajnjih postignuća i znanja. Treći rad predstavlja rezultate preferencija učenika prema sadržajima i aktivnostima u nastavi Tehničke kulture. Iz rezultata se uočavaju težnje učenika za intenziviranjem praktičnih radova u osnovnoj školi. Ujedno se uočava kako učenici više preferiraju sadržaje iz automatike, robotike, tehničkog crtanja i obrade drva, dok je zabrinjavajuće nizak interes za obradu metala, polimera i za graditeljstvo. Kako ovi sadržaji čine dio jezgre tehničkog područja, razvidno je da nastavni kurikulum treba prilagođavati. U četvrtom radu predstavlja se zanimljiv projekt izgradnje modela autonomne i samoodržive kuće iz perspektive klimatskih i okolišnih uvjeta Istre. U radu se razrađuje tehnologija i isplativost gradnje takvih objekata, ali i važnost ovakvih aktivnosti sa stajališta odgoja i obrazovanja.

Želimo Vam ugodno čitanje!

Glavni urednici